

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 18**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste

Tack för brevet! Eftersom du skrifvit sedan posten gått och man nästan inga brev får på lördag så har det blifvit en aureolig lucca i brev-
växlingen. I går var jag upptagen så jag hade ej tid. Jag var på nyföreling
bland annat och lärde Jöngonen. Det föreföll så underligt att läsa honom,
som är så glödsamt varm midt ibland all denna köld och förständighet, som
äskar kär. Jag slår mig ofta för mitt bröst och finner mig odräglig. Jag har
ej förmåga att tina upp människor. Jag satte i går mellan din Pålssons
syster och en folkskolelärarinna och jag höll på att knäcka min hjärna
för att finna samtalsämnen. De svarade bara ja och nej på allting.
Det är en förödmjukelse. Jag blir förstummad och kall, och jag borde
kunna

Det är, som jag säger, det vore så godt du komme hit. Gåvare i all
världen skall du göra af dig? På stää. flyter du väl bort af fukt -
Jag tycker det är en evighet, sedan jag skrattade och sedan jag tyckte
om någon - Här kan man arbeta - Jag skall helna dig från fru
Ewerlöf blom kan i färgår. Blom strölar vid att se mig. Det var
sammansatt hjusa minnen. Blom hade aldrig förr haft så roligt på
ett badställe. Och hon var så förtjust i dig. Nej hvad du var
trofelig och rolig. "Det tyckte vi alla". Jag undrar om det var hela
sveustkolanien eller bara Esker och Olga. Jag tror för resten att
hon ej skulle tycka något om, som ej fra Edelstam och tyckte. Gload
är den minniskan? Landstöpdiigata eller vad?

Gload nu alla denna människor skulle tänka om de visste att
du var en man och verklig herre och husbonde ute i Belgien -
Man kan bli ministrogen mot människor. Gload vet om ej Elise
Melleros och Josepha har några historier för sig, då en minniskan med
dina ögon -

För öfrigt är det nog bra att kalla honom som en husbonde, som en
man riktigt. Jag vet ej varför, men det förefaller så mycket
hederligare. Och du vet, att äktenskapet, det är den stilla kammaren,
där Pauslanna lägga sig till ro, det är den enda möjliga öfver-
gången till en fridfullare tillvaro - Nej naturligtvis kan
det ej finnas någon lycka för En annat än i brevvetling med vatten
och land mellan En. Det andra är för smärtaust. Menar Betty

Det som nu står em i handen låter sympotiskt. Men standpolen: jag bryr mig inte om den ett öring

detta, så har hon rätt. Men i andra nödan, jag tycker du mer om honom själv än om bryfven. Det borde du göra, jag tycker om honom och bryfven har jag aldrig tyckt om. Han gör någ nällan rättvisa i deen. Han är hvarken så god eller så märklig som han är i verkligheten, då han skrifer. Jag förtär mig att de Ramma vara bra skrifer, men hon bryr sig om stik mat att få intryck af en god människa - utra helst var en vet att en bästa vän befinner sig i bryfskrifverens våld. Det är behagligt att g' mer behöfva vara rädd för honom -

Om Andries mor kan jag säga dig, att hon bryr sig litet om att hon kom undan denna gången med blotta förskräckelsen, hon är hvarken mer glad eller mer ledsen kanske mest ledsen därför att hon måste ängslas en ett år. Det är vi unga som kunna glädja oss åt hvarje Rågt minut af lycka, de gamla glömma aldrig det som förestår. Han hade väl hellre velat hafva smärtan öfver men att vara glad öfver en vinters uppskot, det tror jag ej faller honom in -

Jag har slutat Lucretia och skru sånda den i dag. Tack för lämet. På det hela taget är medeltids eller än mer renässansens folk motlydande ~~och~~ det tror jag säkert ligger hos framställaren. Heideenstams Karl den tolfte var och i ovanlig grad motlydande. Jag tror att det kommer sig därför att de framställas såsom oss på ett eller annat sätt underlägsna såsom låga i moral ^{som hos Gregorius} eller som så onediga i tanken som H. gör Karl 11. Jag tror att det ständigt behöfver framställas för oss att öfven vi äro lidande vilslar som herkskapet Borgia om man bara släpper oss lösa i Afrika och att en sådan hjärna som Prung Karls arbetade redigt och bättre än de flesta af våra, men med helt andra hjälpmedel och följaktligen gätpull för oss. Vi hafva minn som ingenting att skryta öfver och det tjänar aldrig något till att sätta upp midelsmänniskan. Men det är en praktig framställning på det hela taget, g' så rolig som den brukar, men otroligt nyttig. Jag tycker det är som om han blifvit för snäll där. Han, blottat af Lucretia, inte ett enda litet mord eller oanständighet.

Mats har varit skarp som en knif. Det är väl Rånstäm, som gör henne slö -

Om inte den där öfversten tyckte om Gösta Berling ^{nu} så kommer han i alla fall att göra det, inu han dö. Det är bara en hidspråga - Det finns de, som äro negliska, men de Ramma jag -

Din Selma -